

Vykypěl, Bohumil

[Hannahs, Stephen John. The phonology of Welsh]

Linguistica Brunensia. 2015, vol. 63, iss. 2, pp. 157-

ISSN 1803-7410 (print); ISSN 2336-4440 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/134497>

Access Date: 27. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

S. J. Hannahs:

The Phonology of Welsh.

Oxford: Oxford University Press, 2013. XIV + 183 s.

ISBN 978-0-19-960123-3.

Fonologie velštiny je zajímavá i obecnělingvisticky, kupříkladu pozoruhodnostmi, jako jsou neznělé likvidy nebo pro keltské jazyky typické fascinující iniciální mutace. Se zájmem jsme proto sáhli po nové a ovšem dosud vlastně jediné kompendiální práci o velšské fonologii. Její obsah je následující. Nejdřív se v úvodu vysvětlují teoretické základy, na nichž je kniha vystavěna, a také se stručně – a lehce nadbytečně – píše o historii velštiny (1 *Introduction and background*, s. 1–12). V další kapitole se popisuje inventář velšských fonémů a jeho dialektální variace (2 *A survey of Welsh phonetics: phonetics and segment inventories*, s. 13–27). Třetí kapitola pojednává o slabičné struktuře a prozodii (3 *Welsh phonological structures: prosodic structure and phonology*, s. 28–51). Čtvrtá a pátá kapitola se dotýkají některých otázek syntagmatické fonologie a morfonologie (4 *Phonological processes: Welsh schwa, vowel mutation, vowel affection, and assimilation*, s. 52–84; 5 *Foot-based phenomena: sonority sequencing, Welsh [h], and antepenultimate deletion*, s. 85–119). Nato přichází kapitola o konsonantických mutacích (6 *Initial consonant mutation*, s. 120–149) a končí se poněkud do ztracena zbytkovou kapitolou o několika jednotlivostech velšské morfonologie (7 *Remaining issues and further directions*, s. 150–160).

Celkově stručně hodnotíc, lze Hannahsovu knihu – jako přehled základních deskriptivních otázek velšské fonologie a morfonologie a ovšem také (případně dokonce zejména) jako zdroj odkazů na další literaturu – zájemcům o dané téma doporučit. Snad jim nebude vadit, že v knize najdou spíš příliš teoretizování a spíš méně empirie; to je zjevně dáno metodologickým zakotvením knihy v teorii optimality, a prostý středoevropský fonolog proto musí počítat také s tím, že fonetikou autor nazývá část fonologie, fonologií část fonologie a část morfonologie a morfonologií jinou část morfonologie.

Bohumil Vykypěl

Institute of the Czech Language of the AS CR, v. v. i.

Veveří 97, 602 00 Brno

Czech Republic

vykypel@iach.cz